

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci proti odsúdenému **Z. R.**, pre trestný čin skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. októbra 2011 v Bratislave prerokoval sťažnosť odsúdeného **Z. R.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. júla 2011, sp. zn. 3 Ntok 1/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **Z. R.**
s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. júla 2011, sp. zn. 3 Ntok 1/2011, bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným **Z. R.** v trestnej veci skončenej právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. februára 2003, sp. zn. 1 T 7/00, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. januára 2004, sp. zn. 1 To 51/03, pre trestný čin skrátania dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení zákona číslo 553/2002 Z. z. a iné zamietnutý, pretože neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti predmetnému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním zo dňa 17. augusta 2011. Prokurátor ihneď po vyhlásení tohto uznesenia sa vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Uznesenie bolo doručené prokurátorovi 9. augusta 2011 a odsúdenému 12. augusta 2011.

Sťažovateľ v dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že krajský súd sa nezaoberal tým, že odovzdanie nehnuteľností, ktoré vykonal exekútor JUDr. J. D. bolo obyčajnou rabovačkou a násilným vlámaním do domu, čoho sa zastala zástupkyňa krajského prokurátora. On má na to 11 svedkov. Žiada, aby bol na pojednávanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky v Bratislave predvolaný. K sťažnosti pripojil kópie Rozhodnutia o udelení príklepu zo dňa 23. septembra 1998 pod číslom: X., oznámenia právoplatnosti rozhodnutia o udelení príklepu Daňového úradu Nové Zámky z 13. októbra 1998 pod číslom: X., Osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky vydané Obvodným úradom v Nitre z 18. novembra 2008 pod číslom: X. na meno odsúdeného s jeho písomným vyjadrením, že komunistický režim mu nedovolil obdržať štátne občianstvo skôr, prvú stranu Zápisnice o dražbe č. X z 25. januára 1992 s písomným vyjadrením menovaného, že nevie, kde sú peniaze z odpredaja nehnuteľnosti – rodinného domu, čo realizoval JUDr. J. D., trestné oznámenie odsúdeného na Daňový úrad v Nových Zámkoch z 15. augusta 2011 zaslané Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky Bratislava ohľadne zatajenia existencie peňazí z odpredaja jeho majetku a jeho firmou A. zaplatenej dane z pridanej hodnoty v L., o čom má doklady.

Dôvody sťažnosti boli na vedomie zaslané Krajskému prokurátorovi v Nitre, ktorý podaním z 31. augusta 2011 súdu oznámil, že podanú sťažnosť považuje za nedôvodnú, nakoľko tam uvedené skutočnosti nie sú okolnosťami, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania majúce za následok iné rozhodnutie o vine. Navrhol sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietnuť. Sťažnosť so spisom bola nadriadenému súdu predložená 25. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť celého výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku. Týmto postupom zistil, že sťažnosť odsúdeného Z. R. nie je dôvodná.

Odsúdený Z. R. návrh na povolenie obnovy konania z 20. júna 2011 oprel o tvrdenia, že vyšetrovateľ zatajil rozhodnutie o udelení príklepu, odpredaj jeho, ale aj spoločných nehnuteľností, z čoho výtťažok nebol odvedený oprávneným subjektom, a preto podal trestné oznámenie. Tieto tvrdenia podoprel kópiami písomností týkajúcich sa tohto príklepu, ďalej odpredaja nehnuteľností, rozvrhu výtťažku z dražby, vypratania nehnuteľností,

platenia DPH, povolenia na opravu vozidiel od firmy L.L. a trestným oznámením a súčasne navrhol vypočítať svedkov uvedených v napadnutom uznesení.

Z obsahu pôvodného spisu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 T 7/00, a tiež zo spisu tohto súdu sp. zn. 3 Ntok 1/2011 vyplývajú skutočnosti, ktoré potvrdzujú správnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v dôvodoch napadnutého uznesenia dôsledne sa zaoberal všetkými návrhmi odsúdeného a v tej súvislosti poukázal na vykonané a vyhodnotené dôkazy v pôvodnom konaní.

Prvostupňový súd vyhodnotil údajné zatajenie Rozhodnutia o udelení príklepu Daňového úradu Nové Zámky pod č. X., odpredaja nehnuteľnosti odsúdeného súdnym exekútorom bez poukázania výťažku z tohto odpredaja daňovému úradu a mestskému úradu, ďalej tiež odpredaj aj jeho spoločného majetku súdnym exekútorom pod č. E. bez odvedenia tohto výťažku daňovému úradu, ktorý mal mať prednostný nárok z evidovanej pohľadávky, ohľadne čoho odsúdený podal trestné oznámenie.

Súd prvého stupňa konštatoval dôkazy a rozhodnutia Krajského súdu v Nitre z 25. februára 2003, sp. zn. 1 T 7/00, ako i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. januára 2004, sp. zn. 1 To 51/03, z pôvodného konania.

Neopomenul vyhodnotiť ani ústne doplnenie návrhu na obnovu konania odsúdeným na verejnom zasadnutí, kde navrhol vypočítať ako svedkov A. P., ktorý mal v rámci dražby odkúpiť jeho nehnuteľnosti, Ing. K. – bývalého riaditeľa Daňového úradu N. Z. a M. a M. – pracovníkov L.L., štátneho podniku, závodu 02-M. k písomným dokladom, ktoré taktiež súdu predložil. Na podklade všetkých týchto návrhov odsúdený aj na verejnom zasadnutí žiadal, aby súd jeho návrhu na obnovu konania vyhovel.

Intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného na obnovu konania ako nedôvodný zamietnuť.

K uvedenému je potrebné uviesť i to, že odsúdený už v minulosti podal obdobný návrh na povolenie obnovy konania, ktorý mu bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. septembra 2006, sp. zn. 6 Ntok 1/2006, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2007, sp. zn. 3 To 122/2006, zamietnutý ako nedôvodný, čo konštatoval aj súd prvého stupňa. Preto Najvyšší súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

V predložených spisoch, ale ani v písomnostiach predložených odsúdeným sa nenachádza žiadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúci sa pôvodného odsúdenia Z. R. v tejto trestnej veci alebo právoplatný rozsudok o odsúdení niektorého orgánu činného v pôvodnej trestnej veci odsúdeného, resp. sudcu za spáchanie trestného činu porušením povinností v pôvodnej veci.

Správne preto senát krajského súdu dospel k záveru, že v konaní o povolení obnovy konania neboli produkované žiadne také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné návrhu odsúdeného vyhovieť. Ani jeden návrh odsúdeného nie je možné označiť za takú novú skutočnosť, ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení s inými, už skôr známymi skutočnosťami odôvodniť iné, než návrhom na obnovu konania napádané právoplatné

odsudzujúce rozsudky v trestnej veci odsúdeného. Práve naopak návrhy odsúdeného na povolenie obnovy konania boli predmetom dokazovania už v pôvodnom konaní.

Zákonný je preto záver krajského súdu v tom smere, že ani nateraz nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1, ods. 4, ods. 5 Tr. por., s čím sa plne stotožnil i senát najvyššieho súdu. Preto krajský súd rozhodol zákonne, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. októbra 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková